

ledes som Nationalformuen er blevet forøget — jeg skal ikke nævne noget sikkert Tal for Øjeblikket, men jeg vil dog antage, at man her i Landet har tjent i Tiden siden August 1914, rettere forøget Formuen med saadan noget som omkring 600 Mill. Kr. —, er der nogen Urimelighed i, at Staten skal gaa til stabile Laan — midlertidige Laan kan tænkes som noget rimeligt —, og der kunde da være nogen Rimelighed for, at Staten søgte at faa sine Behov tilfredsstillet ved Skatter paa den Fortjeneste, der har været her i Landet, og ligeledes paa den Fortjeneste, der er vedblevet at være her i Landet trods de haarde Tider. Dette gør netop, at det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rejste, og som ingenlunde har været fremmed for min Tankegang tidligere, kommer til at spille mere Rolle for den til enhver Tid værende Finansminister.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) rettede det Spørgsmaal til mig, om Grosserer-Societetet og Industriraadet skulde medtages i Merindkomstbeskatningen, naar de under de særlige Forhold havde faaet meget betydelige Indtægter, f. Eks. i indeværende Aar. Jeg skal derom sige, at først kan man naturligvis ikke sætte andre i Merindkomstskat end dem, der tidligere har været satte i Indkomstskat. Har altsaa Grosserer-Societetet og Industriforeningen, som staar bag ved Industriraadet, været satte i Skat, vil i og for sig Spørgsmaalet rejse sig om Merindtægtsskat ogsaa for dem, men hvis det vil kunne paavises — jeg siger det rent eksempelvis og uden at kunne binde mig til noget i Øjeblikket —, at den forøgede Indtægt medgaar til Dækning af Udgifter, som de Forhold, Industriraadet og Grosserer-Societetet er satte til at ordne, har ført med sig, vil det naturligvis være muligt for Finansministeriet at anvende den Myndighed, det faar efter Lovens § 6, ogsaa overfor saadanne Forhold, men jeg vil udtrykkelig forbeholde mig min Stilling, jeg kan ikke vurdere Forholdet, heller ikke se, om det netop skulde være Tilfældet, at den overordentlige Indtægt svarede for disse Selskaber og Foreninger til de Udgifter, som hænger sammen med den overordentlige Indtægt. Kunde man derimod tænke sig, at f. Eks. Grosserer-Societetet havde tjent overordentligt, f. Eks. ved Bøder, der er tilfaldet det, og langt ud over, hvad Udgiften havde været, er det mig i Øjeblikket ikke klart, hvorledes man skulde kunne undtage saa-

dan Merindtægt fra den almindelige Beskatning.

Dernæst nævnede det ærede Medlem atter — for det er tidligere nævnt her i Tinget, nemlig ved første Behandling —, at det for mange synes ubilligt, at Andelsselskaber blev undtaget fra denne Merindtægtsskat. Men i og for sig er der den principielle Indvending mod overhovedet at diskutere dette Spørgsmaal her, at man ikke kan sætte andre i Merindkomstskat end dem, der tidligere har været satte i Indkomstskat. Merindkomstkatten maa sættes i Forhold til den tidligere Indkomstskat. Har der ingen været, er der ingen Mulighed for Merindkomstskat. Har derimod et Andelsselskab solgt til andre end Medlemmerne, og har det været sat i Skat, vil et saadant Selskab ogsaa komme ind under Merindkomstkatten.

Jeg maa maaske gøre opmærksom paa det for andre Partier ret forbavsende, at nu staar et enkelt Medlem af det konservative Folkeparti op her og erklærer, at han ikke vil stemme for dette Lovforslag som en Protest mod, at Andelsselskaber ikke beskattes, medens Aktieselskaber beskattes, men i Landstinget har hele det konservative Folkeparti stemt for Lovforslaget, og her i Folketinget bliver det nu efter Udtalelserne af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Wenzel Neergaard) saaledes, at den øvrige Del af det konservative Folkeparti stemmer for Lovforslaget, saa at det ærede Medlem staar alene med sin Protest. Det er et Forhold, som vi kender fra det tidligere Højre, og som vi uden Sorg ser gaa igen; det ærede Medlem er i dette Tilfælde en Genganger i det nuværende konservative Folkeparti.

Foss: Jeg forstaar jo nok efter den højtærede Ministers Udtalelser, at det anses for at være en stor politisk Fejl, naar man ved en Afstemning stemmer anderledes end det Parti, man tilhører. Jeg har Indtrykket af, at det endogsaa i Ministerens Øjne ikke alene er unyttigt, men uklogt, maaske endogsaa taabeligt. Jeg erkender imidlertid, at jeg er saa ung Politiker, at jeg endnu ikke er kommet ud over Forestillingen om, at man i den danske Rigsdag skal stemme efter sin bedste personlige Overbevisning. Jeg frygter derfor slet ikke for de frygtelige Følger, min Afstemning maatte have for mit Parti. Jeg har tværtimod den Tro, at det er særdeles heldigt, at man indenfor det konservative